

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: J. V., zastoupený JUDr. Tomášem Nahodilem, advokátem se sídlem Slezská 36, Praha - Vinohrady, proti žalované: **Univerzita Palackého v Olomouci**, se sídlem Křížkovského 8, Olomouc, proti rozhodnutí – oznámení rektora žalované ze dne 22. 10. 2010, č. j. 2183/2010-R, ve věci prodloužení lhůty určené ke složení státní závěrečné zkoušky a stanovení nového termínu k odevzdání a obhajobě diplomové práce, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 18. 2. 2011, č. j. 22 A 207/2010 – 14, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti se odkladný účinek **n e p ř i z n á v á**.

Odůvodnění:

Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného usnesení Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí rektora žalované ze dne 22. 10. 2010, č. j. 2183/2010-R. Tímto rozhodnutím bylo stěžovateli sděleno, že není přípustná jeho žádost o přezkoumání rozhodnutí rektora žalované ze dne 26. 8. 2010, č. j. 1842/2010-R, kterým nebylo vyhověno jeho žádosti o prodloužení lhůty určené ke složení státní závěrečné zkoušky a stanovení nového termínu k odevzdání a obhajobě diplomové práce. Stěžovatel v kasační stížnosti požádal o přiznání odkladného účinku.

Kasační stížnost podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat

odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem.

Při posuzování návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je proto třeba, aby se Nejvyšší správní soud primárně zaměřil na zkoumání, zda stěžovatel uvádí skutečnosti, které by dokládaly možnost vzniku nenahraditelné újmy. Tento neurčitý právní pojem byl Nejvyšším správním soudem vyložen (např. v usnesení ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59, publikovaném na www.nssoud.cz), a dle jeho konstantní judikatury se musí jednat o výjimečný a závažný stav, který v budoucnosti buď nelze odčinit vůbec, případně pouze s vynaložením nepřiměřených prostředků či sil. Důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Je proto logické, že v řízení o přiznání odkladného účinku nese břemeno tvrzení právě stěžovatel a nikdo jiný nemůže jeho tvrzení nahradit. Soud posuzuje jím uvedené skutečnosti dle ustanovení § 73 s. ř. s., není však povinen ani oprávněn tyto skutečnosti jakýmkoli způsobem sám dovozovat.

Stěžovatel v návrhu na přiznání odkladného účinku poukázal na skutečnost, že výkon či jakékoli jiné právní následky napadeného rozhodnutí pro něho znamenají nenahraditelnou újmu v podobě ukončení jeho studia na Právnické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. Navrhl proto, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek, který by nebyl v rozporu s veřejným zájmem a ani by se nepřiměřeným způsobem nedotkl nabytých práv třetích osob.

Rektor žalované k tomuto návrhu uvedl, že není důvodný, neboť s ohledem na jeho rozhodnutí ze dne 6. 12. 2010, č. j. 2756/2010 - R, kterým potvrdil rozhodnutí děkanky Právnické fakulty Univerzity Palackého v Olomouci ze dne 22. 9. 2010, č. j. Stu/Bře/2010, stěžovatel již není studentem uvedené vysoké školy, tudíž mu nemůže vzniknout újma spočívající v ukončení studia. Obě uvedená rozhodnutí však byla posléze zrušena rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 29. 4. 2011, č. j. 22 A 34/2011 - 29, jak ve svém přípisu ze dne 20. 6. 2011 upozornil stěžovatel a následně Nejvyšší správní soud též ověřil u jmenovaného soudu, který mu citovaný rozsudek zaslal.

Vzhledem k výše uvedenému se tedy v projednávané věci její jako podstatné to, že ani případné přiznání odkladného účinku by nevedlo k odkladu toho, v čem stěžovatel spatřuje nenahraditelnou újmu, tj. ukončení studia na Právnické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. V důsledku shora citovaného zrušujícího rozsudku krajského soudu, vůči kterému jedinému může být v tomto řízení odkladný účinek přiznán, k ukončení studia nedošlo a stěžovatel nijak blíže nespecifikoval, proč by k němu dojít mělo a proč by se mělo jednat o nenahraditelnou újmu ve smyslu výše uvedeného.

Má-li být kasační stížnosti přiznán odkladný účinek, musí stěžovatel doložit, v čem spatřuje nenahraditelnou újmu ve spojení s nastalými účinky napadeného rozhodnutí krajského soudu, resp. jemu předcházejícího rozhodnutí napadeného žalobou, které se týká prodloužení lhůty určené ke složení státní závěrečné zkoušky a stanovení nového termínu k odevzdání a obhajobě diplomové práce, nikoli rozhodnutí o ukončení studia, které není předmětem tohoto řízení. Nelze přitom dovodit, že by soud mohl přiznat odkladný účinek i ve vztahu k jinému, než napadenému rozhodnutí. Tento závěr ostatně vyplývá i ze samotného smyslu odkladného účinku, jak jej vyjádřil Ústavní soud, dle kterého: „...*má do doby konečného rozhodnutí ve věci zatímne zajistit poměry účastníků tak, aby nebyl ohrožen výkon vlastního soudního rozhodnutí*“ (viz usnesení ze dne 3. 12. 2007, sp. zn. IV. ÚS 2635/07, <http://nalus.usoud.cz>).

Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že stěžovatel ve svém návrhu neosvědčil ve smyslu § 73 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s., skutečnosti, které by potvrzovaly možnost vzniku nenahraditelné újmy, a proto jeho návrhu na přiznání odkladného účinku nevyhověl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. června 2011

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu

